

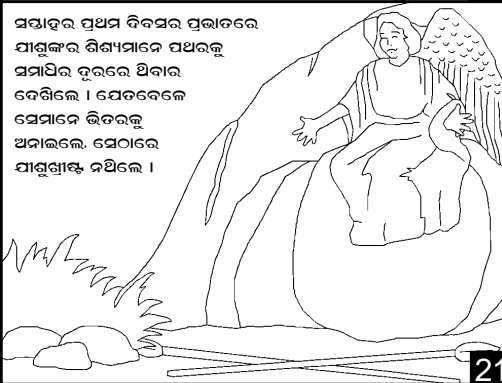
ଯାଗୁଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେଲା ପରେ ରୋମିୟ ଶୈଳ୍ୟମାନେ ସମାଧି ଦ୍ୱାର ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇ ପହଂରା ଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଦ୍ୱାରା କେହି ଭିତରକୁ ଯିବା କିମ୍ବା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ ।

19

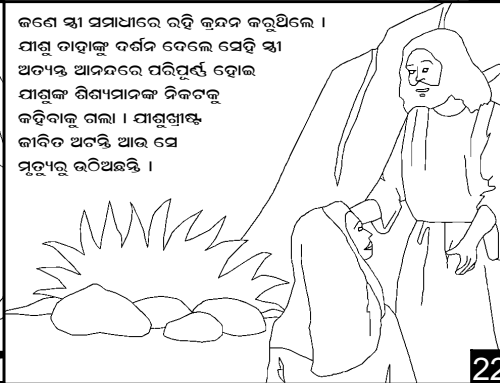
ଏହା ଯଦି କାହାଣୀ ର ଅନ୍ତିମ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କି ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଏକ ଆଲୋକିକ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ । ଯାଗୁଖାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

20

ସତ୍ୟାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ପ୍ରଭାତରେ ଯାଗୁଙ୍କର ଶିଶ୍ୟମାନେ ପଥରକୁ ସମାଧିର ଦୁରରେ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଆନାଇଲେ । ସେଠାରେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ନଥିଲେ ।

21

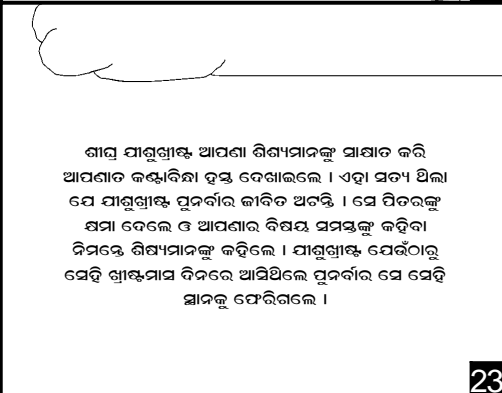

ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଧୀରେ ରହି କୁନନ କରୁଥିଲେ । ଯାଗୁ ତାହାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ ଦେଲେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଗୁଙ୍କ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କହିବାକୁ ଗଲା । ଯାଗୁଖାଙ୍କ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଆଉ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।

22

ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ

ଗାଗ୍ନ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଆପଣାତ କଣ୍ଠାବିନ୍ଧା ହୁଏ ଦେଖାଇଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଶ୍ରମା ଦେଲେ ଓ ଆପଣାର ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରୁ ସେହି ଖାଣ୍ଡିମାସ ଦିନରେ ଆସିଥିଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯେରିଗଲେ ।

23

ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ
ବାଇବଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି
ମାସିକ ୨୬-୨୮, ଜୁଲ ୨୨-୨୫, ଯୋହନ ୧୩-୧୧
"ତୁମ୍ଭ ପୁନେଶ୍ୱର ଶକ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
ଗାତ୍ରସଂହିତା ୧୧୧ : ୧୩୦

ଲେଖକ Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ Janie Forest
ଅନୁବାଦକ Prasanta Bhuyan
ଉତ୍ସାହକ Lyn Doerksen
କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୫୪
M1914.org
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada
ଅନୁମତି ସ୍ୱତ୍ୱ: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ସ୍ଥିତି କରିବାକୁ ଆଗୁଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଆଗୁଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ୱର କହୁଛି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।
ଇଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାଗୁଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସମସ୍ତ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ । ଯାଗୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ, ଆଉ ସେ ପୁଣି ଆଗୋହନ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପକ୍ଷମା କରି ପାରିବେ ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ: ପୁଅର ଇଶ୍ୱର ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ମୋ ଜୀବନକୁ ଆମ୍ଭ, ତହାଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଚିରକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସମ୍ମାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସକରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ, (ଯୋହନ ୩:୧୬)
ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟାୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥାବକାସ କରନ୍ତୁ ।

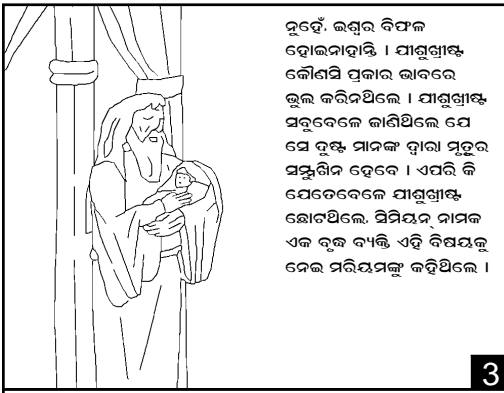
ଓଡ଼ିଆ Oriya

ଉତ୍ତୁ ମହିଳା କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ ହେଉଥିବା ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ, ତାହାର ବ୍ୟାକୁଳ ହୃଦ୍ଯ୍ୟ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲା । ମାତା ମରିଯିବ ସେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ହତ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କିପ୍ରକାରେ ହେଲା? ଏହିପରି କଣ୍ଠ ଓ ଦୁଃଖରେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନକୁ କିପ୍ରକାର ଭାବରେ ସମାପ୍ତ କଲେ? ଇଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ କିପରି ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କୁଣ୍ଡରେ ହତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ? ସେ ଯେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ କି ସେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ? ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ କଣ ଇଶ୍ୱର ବିଚାର ହେଲେ କି?

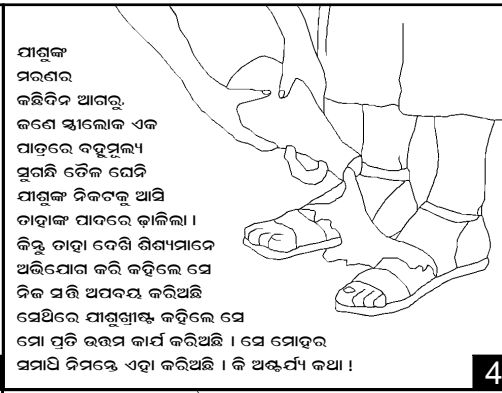
1

2

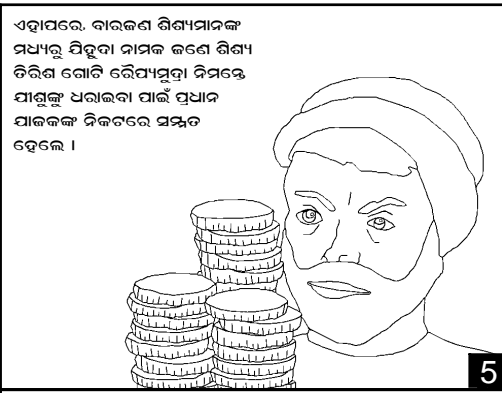
ଦୁହେଁ ଇଶ୍ଵର ବିପାକ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଭୁଲ କରିନଥିଲେ । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନବେଳେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ହୁଣ୍ଡ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୃତୁର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଛୋଟଥିଲେ, ସିମିଥ୍‌ନ ନାମକ ଏକ ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

3

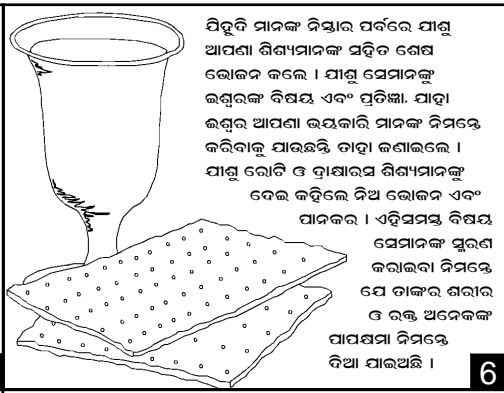
ଯାଗୁଣ୍ଡା ମରଣର କହିଦିନ ଆଗରୁ ଜଣେ ସ୍ଵାଲୋକ ଏକ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୁଲ୍ୟ ସୁରକ୍ଷି ତୈଳ ଘେନି ଯାଗୁଣ୍ଡା ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଦେଖି ଶିଶ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ ଯେ ନିଜ ମରି ଅପବ୍ୟ କରିଅଛି ସେଥିରେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଭରଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ସେ ମୋହର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିଅଛି । କି ଅର୍ଥ୍ୟ୍ୟ କଥା !

4

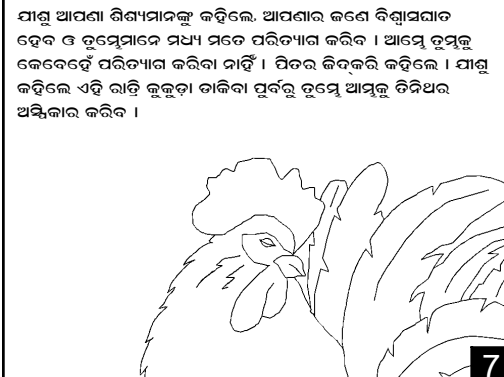
ଏହାପରେ, ବାରଜଣ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିଦ୍ଦିବା ନାମକ ଜଣେ ଶିଶ୍ୟ ତିରିଶ ଗୋଟି ଭୈଷ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଧରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଯାକକଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପତ୍ତ ହେଲେ ।

5

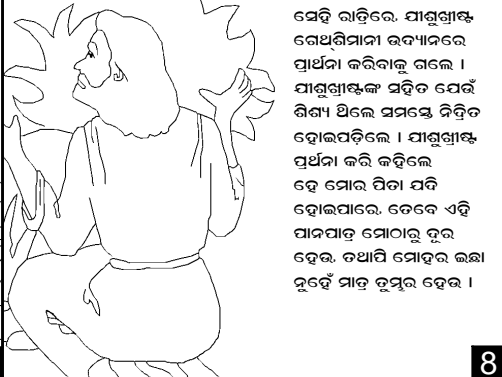
ସିଦ୍ଦିବି ମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବରେ ଯାଗୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ଭୋଜନ କଲେ । ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଇୟକାରି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା କଣାଇଲେ । ଯାଗୁ ଭୋଗି ଓ ଦାସ୍ୟର ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ ନିଅ ଭୋଜନ ଏବଂ ପାନକର । ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଗରାଉ ଓ ବକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ପାପସମା ନିମନ୍ତେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

6

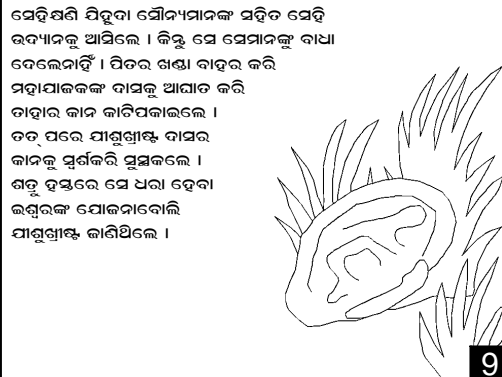
ଯାଗୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ପିତର କିପରି କହିଲେ । ଯାଗୁ କହିଲେ ଏହି ଭାବି କୁକୁଡ଼ା ଚାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଧର ଅଭିକାର କରିବ ।

7

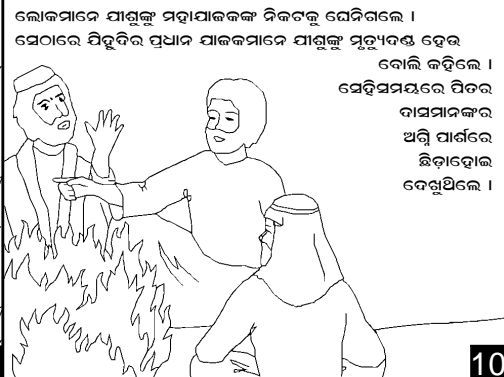
ସେହି ଭାବିଲେ, ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଗେଧଶିମାନା ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲେ । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସହିତ ଯେଉଁ ଶିଶ୍ୟ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ନିହିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ ହେ ମୋର ପିତା ଯଦି ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂର ହେଉ, ଚର୍ଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ଦୁହେଁ ମାତ୍ର ହୁଏତ ହେଉ ।

8

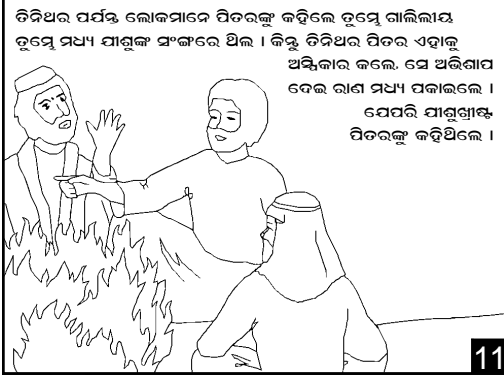
ସେହିକ୍ଷଣ ସିଦ୍ଦିବା ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଉଦ୍ୟାନକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେନାହିଁ । ପିତର ଖଣ୍ଡ ବାହର କରି ମହାଯାକକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଦାତ କରି ତାହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ତତ୍ ପରେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଦାସର କାନକୁ ସ୍ଵର୍ଗକରି ସୁସ୍ଥକଲେ । ଶତ୍ରୁ ହୁଣ୍ଡରେ ସେ ଧରା ହେବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାବୋଲି ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଜାଣିଥିଲେ ।

9

ଲୋକମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ମହାଯାକକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ସେଠାରେ ସିଦ୍ଦିବିର ପ୍ରଧାନ ଯାକକମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁବଣ୍ଡ ହେଉ ବୋଲି କହିଲେ । ସେହିସମୟରେ ପିତର ଦାସମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ।

10

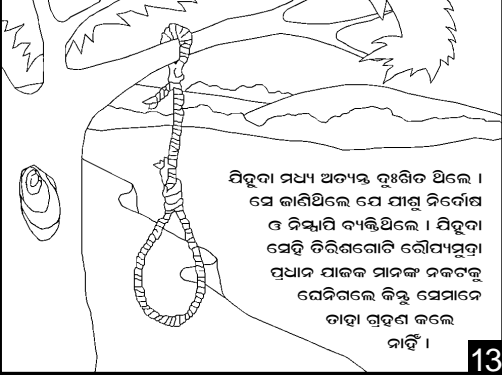
ତିନିଧର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଗାଲିଲାୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାରେ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ତିନିଧର ପିତର ଏହାକୁ ଅଭିକାର କଲେ, ସେ ଅଭିକାପ ଦେଇ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ପକାଇଲେ । ଯେପରି ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ପିତରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

11

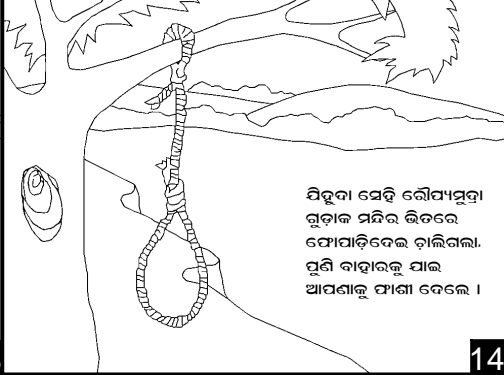
ସେହିକ୍ଷଣ କୁକୁଡ଼ା ଚାକିଲା । ପିତରଙ୍କୁ ଏହା ଏକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର ପରି ଲାଗିଲା, ପୁଣି ପିତରଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଭୋଦନ କଲେ ।

12

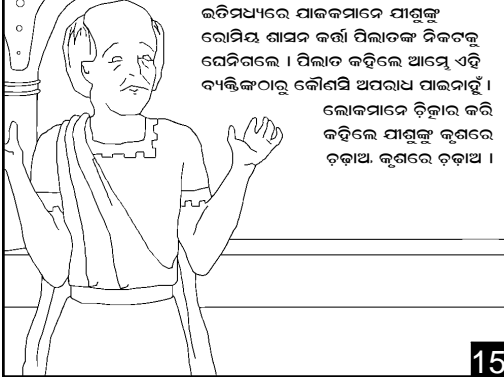
ସିଦ୍ଦିବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯାଗୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିଷ୍ଠାପି ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ । ସିଦ୍ଦିବା ସେହି ତିରିଶଗୋଟି ଭୈଷ୍ୟମୁଦ୍ରା ପ୍ରଧାନ ଯାକକ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

13

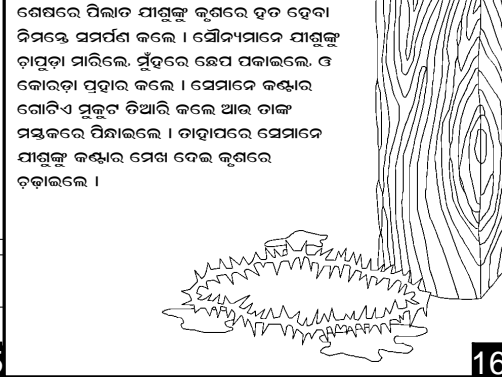
ସିଦ୍ଦିବା ସେହି ଭୈଷ୍ୟମୁଦ୍ରା ଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରୁ ଇତରେ ଯୋପାଡ଼ିଦେଇ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଶା ଦେଲେ ।

14

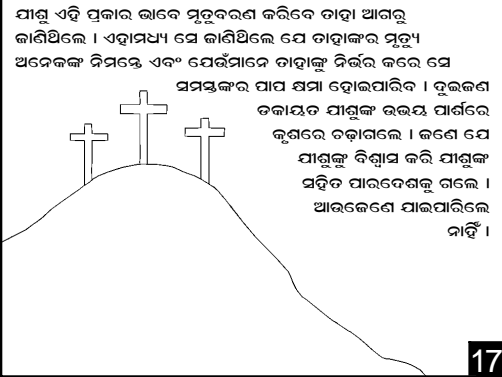
ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାକକମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଭୋଗିୟ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ପିଲାତ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବିଚାର କରି କହିଲେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରେ ଚଢ଼ାଅ, ଇଶ୍ଵରେ ଚଢ଼ାଅ ।

15

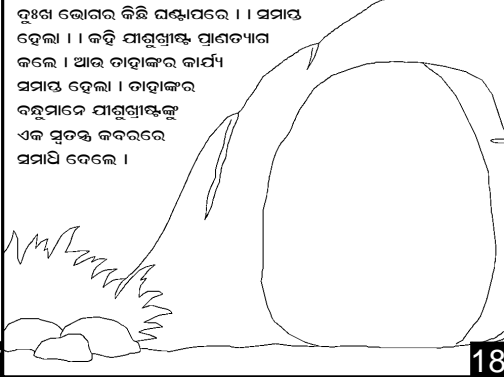
ଶେଷରେ ପିଲାତ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ହୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ, ମୁଁହରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କଲେ । ସେମାନେ କଣ୍ଠର ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଆଉ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ କଣ୍ଠର ମେଖ ଦେଇ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ାଇଲେ ।

16

ଯାଗୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବେ ମୃତୁବରଣ କରିବେ ତାହା ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଏହାମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧର କଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପ ସମା ହୋଇପାରିବ । ଦୁଇଜଣ ତକାୟତ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ାଗଲେ । ଜଣେ ଯେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହିତ ପାରଦେଶକୁ ଗଲେ । ଆଉକେଣେ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

17

ଦୁଃଖ ଭୋଗର କିଛି ଘଣ୍ଟାପରେ । । ସମାପ୍ତ ହେଲା । । କହି ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କର ବହୁମାନେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ମୃତକ କବରରେ ସମାଧି ଦେଲେ ।

18